

det var en gång*- en prolog till***Lögnernas 50-årsfest**av Arne Heiberg,
Norge.

Til våren er det 50 år siden Tysklands kapitulasjon. Nye omganger med historieforfalskning skal forurense våre øyne og ører. Fotos og filmbiter med likhauger og massegraver i arbeidsleirene vil jevnlig rulle over fjernsynskjermene.

Bortsett fra flommen av fotoforfalskninger, så er utvilsomt mange av likhaug- og sultfilmene ekte - og viser den virkelighet som møtte de allierte under sluttkampene våren 1945.

Men: Disse autentiske filmer blir også til en del av den store løgn - fordi man fortier årsaken til de mange døde og døende i arbeidsleirene: De som forårsaket massedøden blir ikke nevnt; de indirekte mordere, de allierte selv. - Man påstår frekt at dette var "vanlig og planmessige nazigrusomheter"....

I krigens siste halvår gjennomførte vestmaktene en total og altomfattende flybombing av ethvert tysk vei- og jernbaneknutepunkt. Bombingen av Dresden er velkjent, et kombinert kommunikasjons- og terrorangrep, som i løpet av en eneste natt etterlot seg flere døde sivile enn Hiroshima og Nagasaki sammenlagt.

Det allierte luftherredømme var absolutt, og knutepunktbombingen kombinert med kontinuerlig beskytning av kjøretøyer langs veiene, sørget for sammenbrudd i Rikets forsyningsnett. -Vinteren 44/45 ble det i praksis umulig å få frem mat, medisinsk utstyr, ammunisjon og drivstoff selv til de kjempende tyske tropper. Kollosale mengder kanoner og panservogner måtte etterlates intakte under retretten - når den siste granat var avfyrt, den siste drivstoffkanne tømt.

At dette totale sammenbrudd i kommunikasjonene også fikk en ødeleggende virkning på tilførsler av livsfornödenheter til såvel sivilbefolkning som til de lavere prioriterte leirfanger, er selvvinnlysende. -Den tyske befolkning sultet selv i krigens siste halvår, sammen med leirfangene. Og ingen kan bebreide den krigførende statsmyndigheter, at man i en slik katastrofesituasjon lot de sporadiske mat- og medisintransporter som lykkes ta seg frem i nattens mulm og mørke komme de egne borgere tilgode. -Fangene i arbeidsleirene var tross alt Rikets internerte fiender.

Svekkede av sult, og trangbodde, uten medisinske behandlingsmuligheter, ble fangene et lett bytte for tyfus og andre dødelige epidemier. - Likhaugene ble et faktum.

Om den allierte ødeleggelse av forsyningslinjene kan forsvarers militærstrategisk, så fritar ikke dette vestmaktene for det store ansvar for døden i leirene: Man kan ikke ødelegge bakeriet - og så gi bakeren skylden for at bakerens barn ikke får brød....

Men gevinsten var formidabel: Slik kunne man få de glimrende bilder fra tragedien i leirene - og kompromittere nasjonalsosialismen for all verden.

De døde ble nyttige, den rene gavepakke. -Og disse epidemiens ofre gav dessuten oppfinnsomme manusforfattere idéen til den fantastiske fortellingen "Holocaust" - en sikker selger i 50 år....

Den skruppelløse propagandakrigen skal nå flamme opp i de kommende måneder. Alle barn av den vidunderlige nye verden man har skapt, skal grøsse nedover ryggen. -Og glemme elendigheten rundt seg; arméene av arbeidsløse, sykehuskøer, gatebarn og narkovrak, forrått kriminalitet og vold, masseinnvandring, pervertert kulturforsøpling og moralens oppløsning, forgiftning av jord, luft og vann, gjeldsslaveriet - hele dette stinkende kadaver som er dagens Vesten.

Demokratiets ektefødte skal takknemlige hylde det fallitboet de lever i, folde sine hender og lovprise den seirende Gud fra året 1945: Mammon. -I hans navn ble aksjebørsene til katedraler og bankene til horehus.